

ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਰ

2004 ਦੀ ਸੀਆਰਐਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 699/ਡੀਬੀ ਅਤੇ

2004 ਦੀ ਸੀਆਰਐਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 700/ਡੀਬੀ

4 ਦਸੰਬਰ, 2007

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 302/34 ਅਤੇ 376(ਜੀ)-ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 — ਐੱਸ. 106—ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ — ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ—ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ-ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ - ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 30)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਬੇਕਸੂਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪਰਾ 32)

ਜੀਕੇ ਐਮ ਐਨ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਡੀ ਅਰਲਿੰਗ ਬਹਿਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਏ.ਐਸ.ਜਟਾਣਾ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਜੀ.

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ:

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 699-ਡੀਬੀ ਆਫ 2004 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 2004 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 700-ਡੀਬੀ, ਜੋ ਕਿ 204 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ 190 ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਐਡੀਟੋਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਐਡਹਾਕ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਈਗਟ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ-ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 2,000 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 5,000 ਹਰੇਕ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ IPC ਦੀ ਧਾਰਾ 302/34 ਦੇ ਤਹਿਤ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 3 ਫਰਵਰੀ 2001 ਨੂੰ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਰਾ-ਭੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 6 ਵਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਉਥੇ ਆਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ (ਜਮੇਲ ਸਿੰਘ) ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੀ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 7 ਵਜੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ। ਦੋ ਦੌਰੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ। ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਸੌ ਗਿਆ। ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਭੈਣ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਥੇ ਆ ਗਏ। ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਨੇ ਰੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲੈ

ਗਏ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ਿਦਰ ਕੌਰ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੌਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ; ਮਨਜ਼ਿਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈ ਮਿਲੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਮਨਜ਼ਿਦਰ ਕੌਰ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਰਸਤੇ 'ਚ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਮਾਨੋਚਾਹਲ ਖੁਰਦ ਦੇ ਬੱਸ ਅੱਡਾ 'ਤੇ ਐੱਸ.ਆਈ.ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮਨਜ਼ਿਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਉਹ ਮਨਜ਼ੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਸਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸਮੇਤ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੋਲੋਂ 4 ਇੱਟਾਂ, ਚੂੜੀਆਂ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲਵਾਰ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਸੀਲਾਂ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ MHC ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਜੋ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਲਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 376 (ਜੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਐਚਸੀ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਐਚਸੀ ਗੁਰਦੈਲ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਐਚਸੀ ਜਨਕ ਰਾਜ, ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। , ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ PW-6, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਰਾਜ, PW-7, ਡਾ: ਹਰਪੂਨਮ ਮਣਕੂ, PW-8, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, PW-9, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, PW-10, ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਮ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ, PW-11 ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, PW-12.

(5) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ।

(6) ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਪੀਕ ਜਨਤਕ ਵਾਰਤਕ 'ਕੱਟਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ/ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ I ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ ਕੇ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐੱਸ. ਜਟਾਣਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ.ਕੇ.ਮਾਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

(9) ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐੱਸ.ਜਟਾਣਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਫੈਨ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਵਾ. ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਿੰਡ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

(10) ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐੱਚ., ਜੋ ਕਿ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਘਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, PW-6 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਦਾ ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਅੱਧੇ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਕੇਲਡ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਬਾਦੀ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।

(11) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਅੱਲੜੂ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਡਰ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗੁਸਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੇੜਿਓਂ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ, ਰੌਲਾ-ਰੌਪਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(12) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ ਕੇ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਫੀ ਬੰਜਰ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਜਟਾਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉੱਲੀ

(14) ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਮੋਲਡ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਤਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਸੀ.) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੇ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮੋਲਡ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਰ ਘਰ ਗਏ ਸਨ; ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਗਭਗ ਸ਼ਾਮ 6.00/7.00 ਵਜੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ।

(15) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਜੀ ਕੇ ਮਾਨ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6, ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇਕ ਚੰਨਾ, ਸੁੱਖਾ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਜ ਸਨ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੋਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(16) ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਸ.ਜਟਾਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਨਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਜ ਇੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਾਈਟ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ: ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਛਾਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦਾ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਪਛਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਯਾਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਅਜੋਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮਾਹੌਲ ਜੋ ਅੱਤਵਾਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਗਦ I ਕਸ਼ਨ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(18) ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਨਜਿੰਦਰ

ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਘਰ ਆਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਨਾਖਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਪਾ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(19) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ.ਕੇ. ਮਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤਾ ਸੀ।

(20) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਡਾ: ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। -10, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਨੂੰ ਸਵੈਬ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਨਾ ਭੇਜਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਪੀਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੀਰਜ ਯੋਨੀ ਦੇ ਤੰਦੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੋਸਟਰੀਅਰ ਫੋਮਿਕਸ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਯੋਨੀ ਭੇਦ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਾ: ਹਰਪ੍ਰਨਮ ਮਣਕੂ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਨੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਪੀ.ਕੇ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(21) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ.ਕੇ. ਮਾਨ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਈ. ਸੈਡ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) T ਉਸਦਾ ਵਿਵਾਦ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਦਾ ਬਿਆਨ ਡਾ. ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

4 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਏ., 1 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਉਮਰ 35/36 ਸਾਲ, ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਮਾਨੋਚਾਚਲ ਖੁਰਦ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਸਮੇਤ ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, ਐਕਸ. ਪੀਬੀ ਨੂੰ 4 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.30 ਵਜੇ ਐਚਸੀ ਜਨਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਚਸੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਰਦਾਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 4 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ

6.20 ਵਜੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 4.50 ਵਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਲਾਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ:-

ਇਹ 5'—2-3' ਮਾਪ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ-ਕਮੀਜ਼, ਸਵੈਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਲ ਰਿਗੋਰ ਮੋਰਟਿਸ ਚਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਬੀ> ਓਨੀ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ waI ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਨੰਗਾ ਸੀ। ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਕਈ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਚਿਹਰਾ, ਵਾਲ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ:-

- (1) 6 ਇੰਚ x 1.5 ਇੰਚ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜਖਮ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸਿਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜੋ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1.5 ਇੰਚ ਉੱਪਰ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ 3 ਇੰਚ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਖੱਬੇ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚਾਰ ਇੰਚ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ

ਜ਼ਖਮ ਦੀ ਸੀਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਮੂਹਰਲੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਨਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖੂਨ ਦਾ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਕਟੋਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਖੱਬੇ ਅੱਖ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕੋਣ ਤੋਂ 1.5 ਇੰਚ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨੂੰ 3.5 ਇੰਚ x 2 ਇੰਚ ਦਾ ਆਕਾਰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਖੱਬੇ ਫਰੰਟਲ, ਟੈਂਪੋਰਲ ਅਤੇ ਪੈਰੀਟਲ ਬੀ I ਨੂੰ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਟਿਸ਼ੂ ਆਪਣੀ ਝਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਟੋਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਖੋਪੜੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਖੱਬੇ ਪਿੱਠ ਤੋਂ 2 ਇੰਚ ਉੱਪਰ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 4 ਇੰਚ x 2 ਇੰਚ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ, ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚੱਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਿਰਛੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਖੱਬੇ occipital ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਪੈਰੀਟਲ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਓਸੀਪੀਟਲ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) 2 ਇੰਚ * 1 ਇੰਚ ਦਾ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮ, ਬਾਹਰੀ ਆਬਿਟਰੀ ਮੀਟਸ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੱਬੇ ਪਿੱਠ ਦੇ ਪਾਰ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿੱਠਾ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀ ਕੈਨਲ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(4) 1.5 ਇੰਚ x 5 ਇੰਚ ਦਾ ਮਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਕੰਨ ਦੇ ਲੋਬੂਲ 'ਤੇ ਤਿਰਛੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਬਿਊਲ ਅਤੇ ਪਿੱਠਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕੰਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 1 ਇੰਚ x 5 ਇੰਚ ਆਕਾਰ ਦੇ ਲਾਲ-ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕੰਟਿਊਜ਼ਨ ਸੱਜੇ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੱਜੀ ਉਪਰਲੀ ਪਲਕ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਢੱਕਣ ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਕੰਜਕਟਿਵਲ ਹੈਮਰੇਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

(6) 1.5 ਇੰਚ x 2.5 ਇੰਚ ਆਕਾਰ ਦੇ ਮਾਪਦੇ ਹੋਏ ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 1.5 ਇੰਚ x 2.5 ਇੰਚ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੱਧ-ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਠੋਡੀ ਤੋਂ 2 ਇੰਚ ਹੇਠਾਂ ਮਲਟੀਪਲ ਕੰਟਿਊਜ਼ਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

(7) ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1 ਇੰਚ ਦੂਰ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ .25 x .25 ਇੰਚ ਦਾ ਮਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ। ਉਸ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

(8) (9) 1.5 ਇੰਚ x 1 ਇੰਚ ਆਕਾਰ ਦੇ ਮੱਧ-ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਨੀਲਾ ਸੰਕਰਮਣ ਚਿੰਨ੍ਹ।

(10) ਦੋਵੇਂ ਪੱਟਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਲਝਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਛਾਤੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਨ। ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਫੇਫੜਾ ਭੀੜਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਪੇਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦੇਖੇ ਗਏ। ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਹਰਪੋਨਮ ਮਣਕੂ, ਐਮ.ਡੀ. ਗਾਇਨੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਤਾਮ ਤਾਰਨ ਵੱਲੋਂ ਯੋਨੀ ਦਾ ਸਵੈਬ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਨੰਬਰ 1, 2, 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ।

ਮੁੜ ਗਠਿਤ ਲਾਸ਼ ਅਤੇ ਪੀ.ਐੱਮ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ 1 ਤੋਂ 9 ਪੱਤੀਆਂ ਤੱਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਕਾਗਜ਼ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਾਂ 0 ਤੋਂ 3 ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਸਾਬਕਾ PC PMR ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਪੀਸੀ/1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਤਸਵੀਰ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਲ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ।

(23) ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਾਸ਼ 'ਤੇ 10 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪਤੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜਮਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੈਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਪੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਉਹ ਅਸਲੀਲ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਘਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਚੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫੋਰਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੌਕੇ ਤੋਂ

ਉਸ ਦੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੱਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਸੀ।

(24) ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ ਕੇ ਮਾਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰਗੀਣ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(25) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ (3) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਿੱਲਾ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਲਾ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(26) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਣਾ-ਜਾਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਫਿਰਾਕ 'ਤੇ ਸਨ।

- (2) 1977 (1) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 92
(3) 1996 (1) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 533

ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ 4 ਇੰਚਾਂ ਵੀ ਮੈਮੋ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੀ.ਐੱਮ. ਡਾ: ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਭਾਵ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ (1), (2), (3) ਅਤੇ (4) ਸਨ।) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਮਰਰ I ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘਣ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਾਂ 0-3 ਮਿੰਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਸਿਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿੰਨਾ ਵਾ 1 ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀ ਕੈਨਾਲ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ! ਸੱਟ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਅਖੌਤੀ ਲੇਖਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਲਾਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸਿਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ sma 1 ਸੈਂਡ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ: ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, (ਸੁਪਰਾ) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।” ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ : ਸ਼ਿਵੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਆਰ.ਜੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਕੂੜਾ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਕਿਸੇ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਜ਼ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਟੁੱਟੀ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, PW-1 ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(27) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ.ਕੇ ਮਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(28) ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪਤੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ।

(4) 2007 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 53

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(29) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ ਇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਉਮਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਗਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਾ I ਰਾਗ ਰੈਫ ਨੰਬਰ 30 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 34 ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(30) ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(31) ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੱਥ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਲਈ।

(32) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿੱਚ

(5) **2000 (2) ਸ਼ਿਮਲਾ ਲਾਅ ਜਰਨਲ SC 1679**

ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 106 ibid ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(33) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀਕੇ ਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(34) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

- (1) ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ।
- (2) ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (3) ਨੇੜਲੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ।
- (4) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਅਤੇ ਚੂੜੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਬਰਾਮਦ।
- (5) ਜ਼ਰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਟਾਂ ਬਰਾਮਦ, ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- (6) ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ.

(35) ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ/ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ